

efter min Mening burde fjernes. Jeg vil f. Eks. gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke er Meningen, at Batterierne ude ved Kongelunden paa Pynten af Amager skal fjernes. Ligeledes vil jeg gerne spørge, om det er Meningen, at Dragør Fortet skal blive liggende. Jeg tror ikke, disse Fæstningsanlæg er til stor Nytte, de medfører vist kun Spild af Penge og Menneskers Tid. Det, der er foregaaet under Krigen, har efter min Opfattelse lært os, at vort lille Land kun har een Opgave, og det er at passe os selv og have saa lidt Militærvæsen som vel muligt.

Der er andre Anlæg, som jeg Gang paa Gang, siden jeg fik Sæde i Rigsdagen, har draget frem; og jeg bliver ikke ked af at gentage mit Krav, thi det er Ting, som skal væk, de kan ikke vedblivende ligge og hindre Byens Udvikling. Hvor meget Militæret saa end stamper imod, saa kommer det en skønne Dag til at fjerne dem. Jeg ved vel, at hvor Militærvæsenet har sat sig fast, er det svært at faa det fjernet; men det kommer nok. Jeg vil da ogsaa benytte Lejligheden til her i Dag at drage disse Ting frem.

Sidste Gang, jeg berørte dette Spørgsmaal, svarede den nuværende Minister mig, at han skulde undersøge og overveje. Andre Forsvarsministre har spurgt mig, om jeg kunde skaffe Penge til at faa disse Anlæg flyttet, saa kunde der maaske være Tale derom; og atter andre har sagt, at Anlægene, særlig Krudtmagasinerne, ikke kunde flyttes, fordi Marinen havde Brug for dem. Jeg tror ikke en Smule paa, at de ikke kan flyttes. Naar man taler med de sagkyndige om dette Spørgsmaal, viser det sig, at det kun er et Pengespørgsmaal at faa dem fjernet. Som oftest er det ogsaa kun ringe Beholdninger, der findes i disse Magasiner. Men Sagen er den, at hvor Militæret har sat sig fast, lader det sig ikke flytte fra, medmindre man flytter det med Magt, og saa er det saamænd lige meget, hvad det drejer sig om.

Mod Øst har vi altsaa Krudtmagasinerne liggende, og mod Vest har vi Faste Batteri; vi har ude paa Christianshavn Skydeskolen, Hærens Laboratorium, Artillerikasernen og Marinekasernen. Ingen Bydel er trykket saa haardt af Militær som den, jeg repræsenterer. Jeg tror ogsaa, det har den Betydning, at ingen Bydel vokser saa stærkt socialdemokratisk som netop denne. Jeg har en levende Følelse af, at hvor Militæret trykker stærkt, gaar man hurtigt over til Socialdemokratiet.

Jeg har gentagne Gange spurgt, om vi

ikke kunde faa de Krudtmagasiner, der ligger ved Strandvejen, fjernet, idet det var unaturligt, at den store, brede Befolkning i København og Sundbyerne skal holdes ude fra Stranden. Vi har den dejligste Strand derude; men Soldater med Bajonet paa Geværet fjerner Folk fra Stranden. Jeg tror ikke, det behøves; og jeg tror ikke, det vil blive saa dyrt at flytte Krudtmagasinerne, thi hvis man opfyldte Strandarealet derude — der er meget lavvandet —, vilde man kunne indvinde store Arealer og skaffe mange Penge i Statskassen. Der arbejdes for Øjeblikket stærkt paa under en eller anden Form at komme udenom disse Magasiner, gennem Kommunen eller ad anden Vej, og paa at faa fyldt op derude; man prøver paa, om man ikke kan tvinge Militæret til at fjerne de Magasiner. Jeg tror ikke, det lader sig gøre. Jeg tror, man vil finde Midler til at forhindre de paagældende i at komme nogen Vegne. Men jeg ønsker heller ikke, at man skal gaa den Vej. Jeg ønsker, at Staten eller Kommunen skal besørge dette Arbejde. Der kan dér blive en af de smukkeste Veje i København. Jeg vil meget nødigt have, at der skulde ske det samme, som skete mod Nord, ved den anden Strandvej, hvor man ikke i Tide passede paa, men lod Folk bygge langs med Stranden, og hvor man nu maa ofre Millioner paa Udfyldning af Havnen for at skaffe Plads til en Vej.

Jeg vil endnu en Gang anmode Ministeren om en Udtalelse om, hvorvidt Sagen er overvejet, eller om den overvejes endnu, eller om man har taget den bestemte Stilling, at der ikke maa røres ved Anlægene derude. Hvis Ministeren ikke kan gaa med til Fjernelsen af disse Magasiner, vil jeg henstille, at han dog giver os Ret til at spadserere paa det paagældende Terræn. Derved vilde der ingen Skade kunne ske; jeg tror ikke, de Magasiner er faa farlige som der siges. Efter de Oplysninger jeg har, sker Ulykkerne kun ved Indlæggelsen i eller Udtagelsen af Krudt i Magasinerne. Jeg ser ikke, at der var nogen Ulykke i, om Ministeren gav Ret til Færdsel for Fodgængere, hvis man ikke vilde tillade Kørsel dér; og hvis man endelig ikke vilde have, at Folk kom ned til Stranden, kunde man jo spærre Stranden af — vi har endnu rigeligt med Traad fra Krigen til det Brug —, saa kunde man dog faa Lov til at gaa paa Strandvejen.

Der er ogsaa en anden Institution derude, jeg vil omtale, den saakaldte „Flyveplads“, der har udviklet sig stærkt under